

Όταν έρχεσαι στο σχολείο να ρωτήσεις για το παιδί σου, να έρχεσαι μόνο με αγάπη

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Έρχεσαι ένα πρωινό στο σχολείο θυμωμένη γιατί το παιδί σου το χτύπησε ένα άλλο παιδί. Αραδιάζεις μία λίστα κατηγοριών για τον «δράστη». «Αυτά τα κάνει και στην παιδική χαρά» μου λες και απαιτείς να τον τιμωρήσω.

Έρχεσαι ένα πρωινό στο σχολείο απογοητευμένη και μου λες πως θέλεις να αλλάξω θρανίο στο παιδί σου γιατί ο διπλανός του είναι «αργός» κι ο γιος σου χάνει πολύτιμο χρόνο από την μάθηση με το να του εξηγεί ξανά τις ασκήσεις.

Έρχεσαι ένα πρωινό στο σχολείο φουριόζα και μου πετάς, δήθεν αδιάφορα, πως το θέμα που δουλεύουμε στην τάξη δεν το δουλεύουν τα διπλανά σχολεία και πως ίσως θα ταίριαζε καλύτερα να ασχοληθούμε με τις αγροτικές εργασίες του

χωριού, αφού τα παιδιά έχουν κι αντίστοιχα βιώματα. Άλλωστε αγρότες θα γίνουν όταν μεγαλώσουν, τι τα ενδιαφέρει η κίνηση των πλανητών κι η αστρονομία;

Έρχεσαι ένα πρωινό στο σχολείο αγχωμένη και με ρωτάς όλο αγωνία πότε θα μάθουμε να γράφουμε γραμματάκια κι αριθμούς και πως τα άλλα νηπιαγωγεία κάνουν κάθε μέρα φύλλα εργασίας. Αγχώνεσαι να μάθει το παιδί σου να διαβάζει πριν πάει στο δημοτικό.

Έρχεσαι ένα πρωινό στο σχολείο εκνευρισμένη και κάνεις παράπονα πως το παιδί σου δεν τρώει στο σπίτι αυτά που του δίνεις επειδή «έτσι είπαμε στο σχολείο» και πως ο χρόνος σου είναι περιορισμένος για να ικανοποιείς τα γευστικά γούστα των τριών παιδιών σου.

Έρχεσαι ένα πρωινό στο σχολείο με απολογητικό ύφος και φέρνεις την κόρη σου άρρωστη, με πυρετό, ισχυριζόμενη πως «χθες είχε μόνο λίγες μυξούλες μωρέ και κάτι δέκατα- σήμερα είναι καλά».

Έρχεσαι ένα πρωινό στο σχολείο έξω φρενών, να ζητήσεις ως πατέρας εξηγήσεις επειδή ο γιος σου χθες σου είπε πως όταν έπεσε στο διάλλειμα κι έβαλε τα κλάματα η κυρία του είπε πως και οι άντρες κλαίνε από πόνο ή στενοχώρια.

Έρχεσαι ένα πρωινό στο σχολείο πλημμυρισμένος/η από χίλια δυο συναισθήματα. Αλλά όταν έρχεσαι στο σχολείο δεν σκέφτεσαι ή δεν γνωρίζεις πως:

Το παιδί που χτύπησε το δικό σου έχει υπερκινητικότητα και διάσπαση προσοχής, κι απλά δεν ελέγχει καλά το σώμα του. Πως το μόνο που ήθελε ήταν μια παρέα κι αυτός ήταν ο τρόπος του για να τραβήξει την προσοχή. Πως μαζί με τους γονείς κάνουμε μεγάλο αγώνα να μάθει αυτό το παιδί να αυτορυθμίζεται και πως η τιμωρία δεν αποτελεί λύση. Η αγάπη όμως, ναι.

Τον γιο σου τον έβαλα επίτηδες να καθήσει με τον συμμαθητή που δεν θέλεις, ακριβώς γιατί είναι καλός μαθητής και βοηθά τον συμμαθητή του ενώ ταυτόχρονα και τον εαυτό του, αφού η μάθηση κατακτάται καλύτερα όταν εξηγούμε αυτό που μαθαίνουμε στους άλλους.

Πράγματι, τις αγροτικές εργασίες τις γνωρίζουν πολύ καλά τα παιδιά του χωριού. Προχθές όμως που είχαμε έκλειψη σελήνης, τα παιδιά παρακινημένα από το ενδιαφέρον τους ρώτησαν για το φαινόμενο και ζήτησαν να μάθουν περισσότερα. Κάθε μέρα ασχολούνται με τους πλανήτες τουλάχιστον μια ώρα- την ελεύθερη, αυτήν που θα μπορούσαν να παίζουν στην αυλή. Έφτιαξαν μόνα τους το ηλιακό σύστημα- ναι, αυτό που νομίζατε πως αγοράσαμε από το βιβλιοπωλείο. Κι επιπλέον, δεν γνώριζα πως αστροναύτες γίνονται μόνο τα παιδιά των πόλεων.

Το παιδί σου ήδη γνωρίζει να γράφει, να μετρά και να διαβάζει με τον δικό του τρόπο. Κάθε θέμα που δουλεύουμε περιέχει λόγο τόσο γραπτό όσο και προφορικό, αριθμητική, φυσικές επιστήμες, ποίηση, λογοτεχνία, φυσική και θεατρική αγωγή, μουσική και τόσα άλλα. Το παιδί σου προετοιμάζεται για να πάει στο δημοτικό, όπως πρέπει να προετοιμαστεί, κυρίως όμως μαθαίνει να χρησιμοποιεί το μυαλό του και να καλλιεργεί το πνεύμα του.

Στο σχολείο μαθαίνουμε να τρώμε υγιεινά, να φροντίζουμε και να σεβόμαστε το σώμα μας. Αν δεν έχεις χρόνο να δώσεις στο παιδί σου ένα γιαούρτι ή ένα φρούτο αντί για κρουασάν ή σοκολάτα, τότε σίγουρα πρέπει να αναθεωρήσεις τις απόψεις σου περί χρόνου. Κανείς δε σου ζήτησε να ανοίξεις φύλλο για να φτιάξεις τυρόπιτα (αν και θα ήταν μια θαυμάσια ιδέα!).

Στο σχολείο σεβόμαστε και προστατεύουμε την υγεία την δική μας αλλά κι όλων των παιδιών. Ένα άρρωστο παιδί μπορεί πολύ εύκολα να κολλήσει τα υπόλοιπα, τα οποία έπειτα θα ξανακολλήσουν το δικό σου, αν συνεχίσουν όλα να έρχονται άρρωστα στην τάξη. Καταλαβαίνω πως ίσως δεν έχεις πού να το αφήσεις, όμως πρέπει να βρεις μια λύση για λίγες μέρες. Σεβάσου πρώτα το παιδί σου που σέρνεται άρρωστο μέσα στην τάξη, έπειτα τα υπόλοιπα παιδιά και τέλος τους εκπαιδευτικούς, που αν αρρωστήσουν θα κλείσει όλο το τμήμα (και τότε πού θα το αφήσεις;).

Τα αγόρια, όπως και οι άντρες έχουν συναισθήματα και κλαίνε. Και δεν υπάρχει καμιά ντροπή σε αυτό. Στο να είσαι άνθρωπος δηλαδή. Το λέω σε εσένα που κλαις κρυφά τις νύχτες όταν σε σφίγγουν τα οικονομικά προβλήματα, όταν είδες την κόρη σου να γεννιέται και τον γιο σου να παίρνει το δίπλωμά του. Δοκίμασε να το κάνεις φανερά και θα δεις πως μόνο αγκαλιές κι αγάπη θα εισπράξεις. Ακριβώς όπως αγκαλιάζουμε και τα παιδιά που κλαίνε στο σχολείο και ο πόνος «περνάει αμέσως»!

Γι' αυτό, όταν έρχεσαι στο σχολείο για να μιλήσεις για το παιδί σου, να έρχεσαι μόνο με αγάπη!

Πηγή: themamagers.gr